

Έλληνες και Αυστραλοί ήρωες το θέμα μαθητικού διαγωνισμού

Μαθητές κάθε ηλικίας παροτρύνονται να πάρουν μέρος στον διαγωνισμό του Australian Hellenic Memorial Foundation που επιβραβεύει τους νικητές με χρηματικά έπαθλα. Αυτή τη φορά ο διαγωνισμός είναι αφιερωμένος στους άντρες και τις γυναίκες που πέθαναν κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και σκοπό έχει να γνωρίσουν και να κατανοήσουν οι μαθητές τις θυσίες τους και φυσικά να προωθηθεί η σχέση των δύο χωρών. Οι μαθητές καλούνται να καταθέσουν κάτι είτε γραπτά είτε να το σχεδιάσουν και να

απευθύνεται στην Ελληνική Καμπάνια για τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Παρά την γεωγραφική απόσταση των δύο χωρών στάθηκαν η μία δίπλα στην άλλη και αλληλοστηρίχθηκαν. Στην επίθεση των Γερμανών στην Κρήτη οι Έλληνες ρίσκαραν ακόμη και την ζωή τους για να κρύψουν και να φυγαδεύσουν τους Αυστραλούς συμμάχους τους.

Οι εκθέσεις μπορούν να γράφονται είτε στα αγγλικά είτε στα ελληνικά. Όσοι συμμετέχουν θα λάβουν ως αναμνηστικό ένα έμβλημα που συμβολίζει την συνεργασία των δύο χωρών.

Ορφανό «παρδαλό» αρνάκι υιοθετήθηκε από σκύλο Δαλματίας στην Ν. Αυστραλία

Μοιάζει σαν ιστορία βγαλμένη από κινούμενα σχέδια, αλλά δεν είναι... Ένα αρνάκι σε αγρόκτημα της Αυστραλίας γεννήθηκε πολύ διαφορετικό από τα άλλα. Είναι άσπρο με μαύρες βούλες, και η μαμά του το εγκατέλειψε. Όμως, μία σκυλίτσα Δαλματίας που κατοικεί στο αγρόκτημα - στο Μπαρόσα Βάλι της Ν. Αυστραλίας - υιοθέτησε το νεογέννητο αρνάκι με τα σπάνια χαρακτηριστικά. Ο ιδιοκτήτης του αγροκτήματος, όπου εκτρέφονται σκύλοι Δαλματίας, Τζον Μπόλτον αφηγήθηκε την ιστορία στο κρατικό τηλεοπτικό δίκτυο ABC.

Η Ζόϊ, σκυλίτσα Δαλματίας, δεν έχει δική της κουτάβια αυτή την περίοδο, και αποφάσισε να αφιερωθεί στο

αρνάκι. Το καθαρίζει, το γλύφει και το φροντίζει και εκείνο την ακολουθεί παντού, αλλά είναι ο Τζον Μπόλτον και η σύζυγός του Τζούλι που το ταΐζουν γάλα με μπιμπερό. Η γιατρός Χείζελ, ειδική στη συμπεριφορά των ζώων από το Πανεπιστήμιο της Αδελαΐδας, επισημαίνει πως αυτή η συμπεριφορά δεν είναι ασυνήθιστη, αλλά είναι δύσκολο να γνωρίζουμε τι συμβαίνει στο μυαλό ενός ζώου. Ο σκύλος γνωρίζει ότι το άλλο ζώο δεν ανήκει στο είδος του, όμως παρόλα αυτά το υιοθετεί γιατί είναι μωρό, λέει η γιατρός σύμφωνα με την ιταλική Stampa, που φιλοξενεί επίσης ρεπορτάζ για το αρνάκι και τη μαμά του, καθώς η φήμη τους έχει ξεπεράσει πια τα αυστραλιανά σύνορα.

Η Μαρία και ο Harry Gruber, που πληροφορήθηκαν ότι ύστερα από 26 χρόνια έγγαμου βίου, βρέθηκαν... άγαμοι διότι ο πολιτικός γάμος τους, που ισχύει για το αυστραλιανό κράτος, δεν είχε δηλωθεί στο Ληξιαρχείο.

Ο ΓΑΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΔΗΛΩΘΕΙ ΣΤΟ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ

Ομογενής πίστευε επί 26 χρόνια ότι ήταν παντρεμένη αλλά...

Η οδύσσεια της ομογενούς Μαρίας Gruber και του συζύγου της Harry, που δημοσιοποίησε προ ημερών η εφημερίδα «Herald Sun», επανέφερε στην επικαιρότητα το θέμα της μη δήλωσης ορισμένων γάμων, που τελέστηκαν από κανονικούς Ορθοδόξους κληρικούς, στο Αυστραλιανό Ληξιαρχείο.

Το ζεύγος Gruber κατήγγειλε ότι ύστερα από 26 χρόνια έγγαμου βίου, κατά τη διάρκεια του οποίου απέκτησαν δύο παιδιά, έκαναν αγορές και εξόφλησαν στεγαστικό δάνειο ως ανδρόγυνο, βρέθηκαν... άγαμοι διότι ο πολιτικός γάμος τους, που ισχύει για το αυστραλιανό κράτος, δεν είχε δη-

λωθεί στο Ληξιαρχείο. Το πρόβλημα αποκαλύφθηκε, όταν η υπηρεσία έκδοσης διαβατηρίων του υπουργείου Εξωτερικών της χώρας πληροφορήσε το ζεύγος ότι για τις αυστραλιανές Αρχές δεν είναι έγγαμοι!

Οι προσπάθειες του ζεύγους να πείσει το Ληξιαρχείο ότι είχαν κάνει θρησκευτικό και πολιτικό γάμο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου Sunshine, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, απέβησαν μάταιες.

Η περιπέτεια του ζεύγους έληξε μετά τη συμμόρφωση του Ληξιαρχείου σε υπόδειξη του Οικογενειακού Δικαστηρίου, στο οποίο προσέφυγαν. Το δικαστήριο αποφάνθηκε,

ότι αφού υπάρχουν αδιάψευστα τεκμήρια της τέλεξης του γάμου, η αναγνώρισή του είναι θέμα κοινής λογικής. Η Μαρία Gruber δήλωσε ότι με το σύζυγό της ανακάλυψαν το πρόβλημα από σύμπτωση.

«Υποβάλαμε αίτηση για διαβατήριο και οι Αρχές μας πληροφορήσαν ότι δεν είμαστε έγγαμοι. Καταλαβαίνετε πώς αισθανθήκαμε και οι δύο. Η σκέψη που μας εξόργισε περισσότερο ήταν, τι θα κάναμε αν χάναμε τα διαβατήριά μας σε μία ξένη, τριτοκοσμική χώρα και δεν μπορούσαμε να τα αντικαταστήσουμε, αφού κατά τις Αυστραλιανές Αρχές δεν ήμασταν ανδρόγυνο», ανέφερε.

Η μεταναστευτική ιστορία των Ελλήνων μέσα από φωτογραφίες

Πτυχές της άφιξης των μεταναστών από χώρες της Ευρώπης στη μακρινή Αυστραλία, στα χρόνια μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά και δραστηριότητές τους μέχρι και τη δεκαετία του 1990, αναδεικνύει το σπάνιο και πλούσιο φωτογραφικό υλικό που παρουσιάζουν στην ιστοσελίδα τους τα Αυστραλιανά Εθνικά Αρχεία. Με τίτλο «Destination:

Australia - Sharing our post war migrant stories», η συλλογή των 20.000 φωτογραφιών καλύπτει ένα μεγάλο κεφάλαιο της μεταπολεμικής περιόδου. Ήταν η εποχή που χιλιάδες νέοι και νέες, από κάθε γωνιά της Γηραιάς ηπείρου, λόγω των δυσμενών συγκυριών, πήραν την απόφαση να αναζητήσουν ένα καλύτερο μέλλον στην «Άσπρη Γη», όπως αποκαλούσαν

τότε την Αυστραλία, για την οποία γνώριζαν ελάχιστα. Οι επισκέπτες της ιστοσελίδας (<http://www.destination-australia.gov.au/site/>

index.php), έχουν την ευκαιρία να δουν στιγμιότυπα από τελετές πολιτογράφησης, φεστιβάλ, πολιτιστικές εκδηλώσεις, μεταναστευτικά κέντρα, χώρους θρησκευτικής λατρείας, φωτογραφίες διαφόρων χώρων εργασίας, συμμετοχής σε κοινωνικές εκδηλώσεις κ.λπ. Όσοι επιθυμούν να εντοπίσουν δικά τους πρόσωπα στις φωτογραφίες, μπορούν να πληκτρολογήσουν το

οικογενειακό τους όνομα, το λιμάνι άφιξης, το μεταναστευτικό ξενώνα που φιλοξενήθηκαν και άλλα στοιχεία. Με τη δημοσιοποίηση του σπάνιου αυτού αρχείου, η υπεύθυνη των Αυστραλιανών Εθνικών Αρχείων Τρέισι Κλαρκ ελπίζει πως θα ενθαρρυνθούν και άλλοι να προσθέσουν τη δική τους ιστορία από την εγκατάστασή τους στους Αντίποδες.